

Dosarul nr. 2ra-1353/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. P. Păun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Nicolaev împotriva lui XXXXX, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani, cu privire la decăderea din drepturile părintești, împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 12 decembrie 2018, Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui XXXXX, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani, solicitând decăderea lui XXXXX din drepturile părintești asupra copilului XXXXX, născut la data de XXXXX.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 05 iunie 2009 a încheiat căsătoria cu XXXXX. La XXXXX s-a născut fiul XXXXX.

Totodată, a menționat că la desfacerea căsătoriei, în baza hotărârii judecătorești din 05 martie 2014, a fost stabilit domiciliul copilului minor cu mama. La fel, a fost dispusă încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri, începând cu 19 februarie 2014 până la atingerea majoratului de către copil.

Reclamanta a afirmat că, actualmente, pârâtul nu participă nici într-un mod la educarea copilului, la dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a acestui, nu participă material la întreținerea copilului minor, se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești.

Concomitent, a precizat că împreună cu feciorul locuiesc în mun.Chișinău, str. XXXXX,nr.68/2, ap.94.

De asemenea, reclamanta a declarat că pledează pentru privarea pârâtului de drepturile părintești în interesele copilului, având în vedere că pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere. Pârâtul a săvârșit infracțiuni cu premeditate contra vieții și sănătății copilului și a ei. În anul 2016, pârâtul a fost condamnat prin sentința judecătorească în baza art.

XXXXX alin. (2) lit. b) din Codul penal, fiindu-i stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu suspendarea executării pedepsei, conform art. 90 din Codul penal. La fel, a indicat că pârâtul are restanțe la plata pensiei de întreținere.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Nicolaev și s-a decăzut XXXXX din drepturile părintești față de copilul minor XXXXX, născut la data de XXXXX.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de XXXXX și s-a casat integral hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Nicolaev împotriva lui XXXXX, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani cu privire la decăderea din drepturile părintești și în cauza dată s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Nicolaev împotriva lui XXXXX, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că măsura decăderii din drepturile părintești nu se aplică în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz, dreptul la viața de familie și interesul superior al copilului. Este important a releva că dispozițiile art. 67 din Codul familiei nu pot fi aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări multiaspectuale și complexe, pentru a stabili: dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte, în privința persoanei copilului și dacă este în interesul superior al copilului, aplicarea unei astfel de măsuri.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

În acest sens instanța de apel a reținut că, în cauza N. P. contra Republicii Moldova, nr. 58455/13, 06 octombrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că, interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

La 27 iulie 2020, Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a aplicat greșit normele de drept material. La fel, a menționat că a fost dată o apreciere incorectă a circumstanțelor cauzei.

Totodată, a menționat că prima instanță a aplicat corect prevederile art. 67 Codul familiei și a ținut cont de interesele copilului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 26 august 2020 (f.d.150) și a fost recepționată de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani, la 03 septembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d.154). Corespondența expediată lui XXXXX la adresa din mun.Chișinău, str. XXXXX nr.166, ap.26, a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.152-153).

În data de 01 octombrie 2020, copia recursului declarat a fost expediată la adresa intimatului XXXXX din mun. Chișinău, str. XXXXX nr.55/1 ap.26 (f.d.155), însă corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.158-159).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 27 mai 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 27 iulie 2020, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Oxana Nicolaev, reprezentată de avocatul Veaceslav Cazacu, împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat